jemini arendas L. seda suunda iseseisvalt saksa jugendstiili ja soome ampiirstiili mõjudel edasi, kavandades rea monumentaalhooneid Soomes (näit kindlustusseltsi „Suomi“ 1909 ja „Kaleva“ 1912 hooned Helsingis) ja ka Eestis, nagu „Vanemuise“ teatrimaja (1906), korporatsioon „Sakala“ hoone (1911), end. K. E. Sööt'i maja fassaadi (1911) Tartus (Võidu t. 14), dr. Fr. Akel'i erasilmakliinikuhoone (1912) Tallinnas Roosikrantsi tänavas ja „Estonia“ seltsi teatri- ja kontserdihoone (1913) Tallinnas (viimase, nagu ka Uue üliõpilasmaja 1910. a. Helsingis koos arhitekt Vivi Lönn'iga). A-il 1914—26 töötas L. koos arhitekt B. Liljequist'iga (Hango raekoda, 1926 jt.) ning ehitas hiljemini iseseisvalt rea kirikuid ja profaanehitisi mitmel pool Soomes.

Iso Tietosanakirja VII (1934); Thieme-Becker; H. P e e t s, „Estonia“ teatri- ja kontserthoone ajalugu (1938), lk. 43, 47 jj. jm. saadud andmed. *V. Em.*

LINDPERE, Samuel, muusikategelane, sünd. 27. X 1872 vkj. Tartumaal Alatskivil taluniku pojana, lõpetas Tartu õpetajateseminari 1893 ja õppis 1902—05 viiulit ning spetsiaalteooriat Peterburi konservatooriumis, mida ei lõpetanud. L. oli õpetajaks Väike-Maarjas ja Tartus 1894—1902 ning 1906—12, viimasel ajavahemikul Tartu õpetajateseminaris ja H. Treffner'i gümnaasiumis. A-st 1912 töötas ta Peterburis peamiselt muusikaärides. A-il 1919—23 oli L. Tallinna konservatooriumi õpetajaks, ms. ka inspektoriks; surn. 6. (7?) VIII 1928 ukj. Taageperas (maetud Tartus). — Tartus elades juhatas L. a-st 1906 „Vanemuise“ segakoori ja oli ka teatri muusikajuhiks. Kolmel esimesel hooajal, a-il 1908—10, juhatas ta „Vanemuise“ poolt korraldatud sümfooniakontserte (aiakontserte). L. kui muusikajuhi tegevus toimus Tartus pärast A. Läte ja enne J. Aavik'u (vt. neid ka *Suppl.*) teotsemist ja tema teeneks on esimese eesti kutselise sümfooniaorkestri organiseerimine 1908. a. ning siis selle juhatamine.

Post. 1928, nr. 215, 216; „Muusikaleht“ 1928, nr. 8; Tartu Õpetajate Seminar 1828—1928 (1929); A. K a s e m e t s, Eesti muusika arenemislugu (1937). *J. A.*

***LINNAMÄGI, Jaan,** seltskonnategelane, teotses Tallinnas notarina kuni 1929 ja Krediitpanga juhatuses kauaaegse esimehena kuni 1929. Ta oli Lauljate Liidu asutajaid 1922 ja esimees 1922—25 ning valiti 1929 „Estonia“ teatriseltsi esimeseks auliikmeks; surn. 15. IV 1930 ukj. Tallinnas.

Pvl. 1930, nr. 105; „Vaba Maa“ 1930, nr. 90. *T.*

LINNUS (end. perekonnanimi kuni 1935 **Leinbock**), **Ferdinand,** etnograaf, sünd. 8. V 1895 vkj. Viljandimaal Riidaja v. käsitöölise pojana, lõpetas Tartus gümnaasiumi 1915, õppis seejärel Tartu ülikooli ajaloo-keeleteaduskonnas ja 1921—26 filosoofiateaduskonnas, omandas 1927 mag. phil. ja 1938 dr. phil. astme etnograafia alal. L. oli 1927—29 Tartu ülikooli teaduslikuks stipendiaadiks, kellena töötas Tartus, Lätis ja Soomes, ning Balti Instituudi stipendiaadiks sügissemestril 1934 Stokholmis. L. oli Vene sõjaväes ja võttis osa E. Vabadussõjast, kus ülendati leitnandiks. Ta teenis ametnikuna Metsade Peavalitsuses 1920—22, ERM-s 1922—27, oli ERM-i etnograafiaosakonna juhataja ja direktori kt. 1929—38 ja on a-st 1938 ERM-i direktor; ühtlasi on ta olnud Tartu ülikoolis õppeülesandetäitja a-st 1930. — L. on olnud Õp. E. S-i juhatuse liige 1928—33 ja a-st 1936, EKS-i eestseisuse liige 1928—34, ERM-i Ühingu juhatuse liige a-st 1931, Rahvusvahelise Rahvakunsti Komitee liige a-st 1928 ja Eesti Rahvakunsti Komitee esimees a-st 1929, Soome-ugri Uurimise Komitee sekretär a-st 1933 jm. tegev. Ta on a-st 1936 Suomen Muinaismuistoyhdistys'e kirjavahetajaliige ja a-st 1938 Soome-Ugri Seltsi välisliige. ERM-i direktorina omab L. silmapaistvaid teeneid muuseumi korraldamisel ning väljaarendamisel. Ta on ulatuslikult kogunud sõnalist ainestikku eesti etnograafia kohta ja omab isiklikult tähelepandavat kirjalikku ainekogu liivlaste etnograafiast. L. on toimetanud „Eesti Rahva Muuseumi Aastaraamatut“ a-st 1929, etnograafia osakonda „Eesti entsüklopeedias“ ja Õp. E. S-i poolt väljaantavas „Eesti filoloogia ja ajaloo aastaülevaates“ ning H. Kurriku (vt. *Suppl.*) poolt koostatud teose „Eesti rahvarõivad“ (Tartu, 1938; 2. tr. s. a.). Ta on avaldanud esimese eesti ainelist kultuuri tervikuna käsitleva teose „Die materielle Kultur der Esten“ (Tartu, 1932). Peale selle mainitagu ta töist: „Puulukud“ (ERM-i Aastaraamat II, Tartu,

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 181